

ZAHRAŇIČÍ

in.ihned.cz/zahranici

Voda ve vyprahlé krajině

Při pohledu na okolní krajinu se však vnučuje otázka, proč se pít po nerovnostech slunečního povrchu, když je jich nepřeberné množství tady. Skalnaté hřbety strmě spadají kamsi do hlubin na 2000 metrů vzdálené dno obří rokle. Má v průměru osm kilometrů a připomíná gigantický sopečný kráter. Ve skutečnosti jím ale není, skalní hřbety jsou výsledkem nepravidelné eroze různých vulkanických materiálů.

Ve skulinách skalních stěn se daří suchomilným netřeskům, které zrovna nenapovídají, že tato oblast ve středu ostrova měla odjakživa strategický význam pro jeho zásobování vodou. Ve výškovém pásmu v rozmezí 1200 a 1600 metrů totiž vytékají z podzemí prameny, jež se sbíhají v potoky a ústí v malé i větší vodopády.

Především v průběhu 20. století se zde hloubily kanály a podzemní voda se začala odvádět do oblastí Argual a Tazacorte v západní části ostrova, kde jsou jedny z neúrodnějších banánových plantáží na Kanárských ostrovech. Banány se však pěstují a jsou zavlažovány tímto způsobem i v jiných částech ostrova, plodina je ostatně jedním z hlavních zdrojů obživy místních obyvatel.

V podzemí sice zurčí početné pramínky, leč na povrchu vyhlíží krajina dost vyprahlá. Přesto se na sluncem spalovaných svazích dokázala adaptovat vegetace. O tom se máme možnost přesvědčit o několik dní později, když procházíme úzkými stezkami národního parku v nižších polohách. Stín nám dávají omamné vonící borovice, jejichž jehlice dokážou zadržet velké množství vody. Navíc jsou tyto stromy velmi odolné vůči požáru a mají neobvyklou schopnost regenerace, pokud jsou přece jen nuceny zkouškou ohněm projít.

Jak vyráběli keramiku původní obyvatelé ostrova, můžete sledovat v muzeu umělecké keramiky Cerámicas El Molino, kde Raman Barreto zhotovuje nádoby přesně podle nalezených úlomků.

Domy v Santa Cruz de La Palma s typickými zastřešenými balkony, které jsou výrazným prvkem španělského koloniálního stylu.

Původní, leč z Afriky

Je poněkud nespravedlivé, že ačkoliv se na ostrově borovicové dřevo používá na výrobu kde čeho, od vyřezávaných stropů v kostelech po sudy na víno, ostrov se označuje podle jiného stromu. Nebylo tomu tak ale vždy. Před tím, než ostrov pojmenovali podle palmy Španělé, ho původní obyvatelé nazývali Benahoare. I když původní...

Stejně jako na ostatních kanárských ostrovech to byly berberské kmeny, které sem připluly asi před 3000 lety ze severozápadního pobřeží Afriky. Všeobecně se pro ně vžilo také označení Guančové podle jednoho z kmenů, jenž se usadil na ostrově Tenerife. Na La Palmě se jim říkalo Benahoaíes.

Byli to pastevcí, kteří žili část roku v jeskyních. Používali primitivní nástroje z kamene, kostí a dřeva. Ostrov byl v jejich době rozdělen mezi několik klanů vedených náčelníky. Poslední náčelník, který vládl klanu jménem Aceró pobývajícimu právě na území dnešního parku Caldera de Taburiente, si říkal Tanausú. Jeho území stejně jako území ostatních náčelníků si však na konci 15. století podmanil Alfonso Fernández de Lugo, vyslanec Kastilského království a dobyvatel Kanárských ostrovů.

Po původních kmenech se na La Palmě dochovaly nicméně alespoň sošky a úlomky keramických nádob. Z nich je patrné, že Guančové neznali hrnčířský kruh. Nádoby vyráběli tak, že na sebe spirálovitě vrstvěli válečky hlíny. Pak je nechali vyschnout, vyhladili je kamenem a vyryli do nich různé ornamenty.

A co pláže?

Ostrov La Palma má vlastně smůlu a štěstí zároveň. Převládají tu skalnatá pobřeží, kde zbudete trochu místa na malou pláž jen občas, a když už se zadaří, je kvůli sopečným procesům pokrytá černým pískem. Ten se v katalogích cestovních kancelář vyjímá přece jen hůř než sněhobílá pokrývka kontrastující s nekonečnou modří oceánu. Masivnímu turismu navíc brání fakt, že zhruba 40 procent plochy ostrova má status chráněné rezervace.

Jak se tam dostat

Na Kanárské ostrovy létá celá řada společností, přes zimu také hustě spoje charterových letů. Pokud letíte z Prahy, je nutné přestupovat na některém z okolních ostrovů, například Grand Canaria nebo Tenerife. Společnost Binter Canarias, která tyto lety zajišťuje, po vás bude za jednu cestu požadovat od 40 do 90 eur podle typu letadla.

Kde se ubytovat

Kdo má na ubytování vysoké nároky, může využít služeb hotelu **Teneguía Princess** (www.hotellapalmaprincess.com). Rozlehlý hotelový komplex s bazény, bary, fitness a wellness centrem se docela úspěšně podařilo zakomponovat do okolní krajiny. Slušné ubytování nabízí také místní penziony, jeden z nich, **Mar y Monte**, hledejte v městečku Puntagorda na severozápadě ostrova (www.la-palma-marymonte.de).

Díky tomu ale neproudí ostrovem davy turistů a do závratných výšek nešplhají hotely panelákového typu, které v tak hojném počtu vyrostly v 70. a 80. letech na ostrově Gran Canaria. Na „la isla bonita“ se spíš setkáte s ubytováním u místních obyvatel v malých kamenných domech, byť pár luxusních hotelů pro náročnější klientelu už tu také stačilo vyrůst.

Především vyznavači pěší turistiky se ale nemusí bát, že by ostrovem putovali od jednoho hotelového komplexu ke druhému. Na stezkách parku La Caldera de Taburiente, ale i v jiných částech ostrova nemusíte potkat celý den ani živáčka. A nijak živelná nejsou ani zdejší města, což platí i o hlavním městě Santa Cruz de La Palma. Uchovává si mile provinční atmosféru, i když slavnou éru 16. a 17. století, kdy ostrov coby zásobovací stanice a celnice na cestě do Nového světa bohatl, připomínají domy s typickými zastřešenými balkony a vyřezávaným zábradlím dodnes. ■

TEREZA HROMÁDKOVÁ

Foto: autorka